

Marno János Tiszatáj-díjas

Marno János a váratlanságok költője. Egy olyan költészetben ugyanis, mint a magyar, ahol az élménylíra hagyománya a modernség jellegadó hangjaként határozta és határozza meg magát, igazán váratlan egy olyan költő fellépése, aki Marnóhoz hasonlóan eredendő idegenkedéssel tekint az élményre magára. „(valaki) kihúzza a létrát” – ezzel a minden emelkedettséget nélkülöző, mondhatjuk, földhözragadt és földhöz ragasztó helyzetértékeléssel indul Marno költői megmutatkozása (*re-rekonstrukció*). E költészet azóta is, ha teheti – és egyre teszi – kihúzza a létrát, eltávolítja a könnyű megkapaszkodás, főképp a kényelmes felülemelkedés lehetőségét a költői megszólalás teréből, hogy a szó pusztá anyaga és súlya révén maga írja elő a vers egymást feltételező tagjainak egyedi és ismétелhetetlen elhelyezkedését. Marnót láthatóan nem a költészet horizontális utópiái, kiterjesztései érdeklik, sokkal inkább a szavak, szavai által leírt nehézkedéstörvények és zuhanáspályák ábráiban merül el lírai énjének nárciszi – de sosem nárcisztikus – tekintete. Minden hősiességet elutasító hőse, higgadt, de ihletett helyszínelőként újra és újra a készen kapott sors – a test, a gyermekkor, a mítosz – relikviáit elemzi. Vers-tükreiben a költészet mindenféle adminisztráció és önszegélyező kulturális gyakorlat nélkül ismer(het) önmagára.

Marno megszólalásai, mindezekből következően, nem csupán egy lényegileg új poétika önbejelentései, de az általa akceptált (vers)-hagyomány – elsősorban a deszakralizált József Attila-líra – újraértéséhez is hozzájárulnak. Művészetének hatása az utóbbi évtizedek magyar irodalmában, következetessége és komplexitása révén a költői világgépek állandó felülvizsgálatára inspirál.

Marno János változatos műfajú (költészeti, drámai, értekező prózai) megjelenéseivel 1988, vagyis irodalmi nyilvánosságra lépése óta folyamatosan gazdagítja a *Tiszatáj* oldalait. Kiemelhető és örvendetes tény, hogy a szerző az utolsó évtizedben megjelent kötetei számos fontos darabjának – így a *Szereposzlás* című 2018-as kötet címadó versének – közlésével is a *Tiszatáj* folyóiratot tüntette ki.

Tóth Ákos